

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

18118 *Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La creació de l'euro el 1999 i la seva posada en circulació el 2002 com a moneda única, almenys a la zona dels països que van adoptar la nova divisa, va haver d'originar, alhora, la regulació uniforme dels instruments de pagament que fan possible la utilització d'aquesta moneda.

Encara que es van aprovar determinades normes comunitàries amb objectius harmonitzadors sobre alguns aspectes dels sistemes de pagament, no va ser fins al 2005 que la Comissió de la Unió Europea va presentar la proposta de Directiva sobre serveis de pagament en el mercat interior, la qual va ser aprovada com a Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2005/65/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE. L'objecte d'aquesta Llei és incorporar-la a l'ordenament jurídic espanyol.

L'objectiu general de la Directiva és garantir que els pagaments realitzats en l'àmbit de la Unió Europea –en concret, les transferències, els càrrecs directes i les operacions de pagament directe efectuades mitjançant targeta– es puguin fer amb la mateixa facilitat, eficiència i seguretat que els pagaments nacionals interns dels estats membres. Juntament amb això contribueix al reforçament i la protecció dels drets dels usuaris dels serveis de pagament i facilita l'aplicació operativa dels instruments de la zona única de pagaments en euros el que s'ha denominat SEPA («Single Euro Payments Area»), que ha de desenvolupar la indústria privada amb l'impuls del Banc Central Europeu i dels bancs centrals nacionals.

La SEPA ha de significar, quan estigui conclosa, previsiblement el 2010, que els serveis de pagament, que preveu la Directiva, es prestin en la Unió Europea com en un territori sense fronteres i on les possibles diferències de costos no tinguin una altra causa que l'eficiència dels prestadors dels serveis.

II

Els objectius específics de la Directiva i, per tant, d'aquesta Llei són els que s'exposen seguidament.

En primer lloc, es persegueix estimular la competència entre els mercats nacionals i assegurar la igualtat d'oportunitats per competir. En aquesta línia, es permet la creació de noves entitats de pagament que, sense perjudici que compleixin importants exigències i garanties per al seu funcionament, puguin representar una ampliació dels proveïdors de serveis de pagament.

En segon lloc, es pretén augmentar la transparència en el mercat, tant per als prestadors dels serveis com dels usuaris. Per aconseguir aquest objectiu és necessari

establir normes comunes, com a millor sistema per oferir seguretat jurídica, tant en l'àmbit nacional com en el transfronterer, atès que les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament són uniformes.

En tercer lloc, s'estableix un sistema comú de drets i obligacions per a proveïdors i per a usuaris en relació amb la prestació i utilització dels serveis de pagament. Sense aquesta ordenació, seria impossible la integració del mercat únic de pagaments.

Tot això ha de contribuir a una millor eficiència, un nivell més elevat d'automatització i un procediment comú subjecte a legislació comunitària.

III

Aquesta Llei, seguint el mateix esquema que la Directiva, s'estructura en cinc títols.

El títol I conté les disposicions generals que regulen els aspectes principals del text legal. S'hi delimita l'àmbit d'aplicació pel que fa als serveis de pagament que s'enumeren d'una manera exhaustiva i quant al territori en què es presten, que és el territori espanyol, sigui quin sigui l'origen o la destinació final de les operacions. Per tant, s'estableix un únic sistema per als proveïdors que estiguin subjectes a la Llei espanyola, sense restringir les operacions a les que tinguin lloc únicament en territori de la Unió Europea.

Cal destacar que la Llei estableix la reserva d'activitat per prestar els serveis de pagament a favor dels proveïdors que també de manera exhaustiva s'enumeren com a possibles prestadors. Es tracta de les entitats de crèdit i de les noves entitats de pagament, el règim jurídic de les quals s'estableix al títol II. És molt important assenyalar que aquestes noves entitats de pagament queden sotmeses a una regulació similar a la bancària i sota la supervisió del Banc d'Espanya. També s'hi estableix el que les distingeix substancialment de les entitats de crèdit, que és la prohibició de captar dipòsits de clients.

S'espera que les noves entitats de pagament ajudin a augmentar la competència entre els proveïdors de serveis, amb la previsible reducció del seu cost.

Al títol III s'estableix, amb caràcter general per a tots els serveis de pagament, el sistema de transparència quant a les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis esmentats. Això es fa amb un criteri flexible, amb més o menys exigències segons les característiques de l'usuari, protegint amb més rigor els consumidors ordinaris, però donant sempre un marge notable a la llibertat contractual. En tot cas, el proveïdor del servei ha de facilitar a l'usuari tota la informació i les condicions relatives a la prestació que tots dos concertin.

Al títol IV s'estableixen els drets i les obligacions dels proveïdors i dels usuaris en relació amb serveis de pagament. De la mateixa manera que al títol anterior, es permeten diferents nivells d'exigència, sempre preveient que la màxima protecció s'ofereixi al consumidor ordinari.

Quant al pagament dels serveis, s'introdueix com a regla general que l'ordenant i el beneficiari de l'operació han d'assumir cadascun el cost que li correspongui. Això no impedeix que organismes públics, com la Seguretat Social, puguin establir convenis amb les entitats financeres perquè aquestes entitats no cobrin cap despesa en determinades operacions de pagament.

En general, tot el sistema es fonamenta en l'equilibri contractual entre proveïdor i usuari, però establint en qüestions principals el criteri que es tracta d'un estatut legal irrenunciable, com succeeix quant a les conseqüències jurídiques d'actuacions no justificades o defectuoses.

Cal destacar la regulació plenament harmonitzada que s'introdueix sobre la data de valor dels abonaments i càrrecs en el compte del client derivats de les operacions de pagament, d'acord amb el criteri d'eficiència i rapidesa.

En una matèria tan complexa, aquesta Llei porta a terme la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de les disposicions de la Directiva 2007/64/CE, sobre serveis de pagament en el mercat interior que requereixen rang legal. En una fase posterior, la transposició d'aquesta Directiva s'ha de completar amb el desplegament reglamentari

oportú, de conformitat amb els elements determinants que estableix la Llei, que s'han d'observar en redactar les normes reglamentàries.

Finalment, convé destacar que amb les normes transitòries es pretén facilitar l'aplicació de la nova Llei, agilitant tràmits, amb la reducció de despeses que això comporta.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la regulació dels serveis de pagament, que s'especifiquen a l'apartat 2, que es prestin en el territori espanyol, incloent-hi la forma de prestació d'aquests serveis, el règim jurídic de les entitats de pagament, el règim de transparència i informació aplicable als serveis de pagament, així com els drets i obligacions respectives tant dels usuaris dels serveis com dels proveïdors d'aquests serveis.

2. Els serveis de pagament que regula aquesta Llei són:

a) Els serveis que permeten l'ingrés d'efectiu en un compte de pagament i totes les operacions necessàries per a la gestió del mateix compte de pagament.

b) Els serveis que permeten la retirada d'efectiu d'un compte de pagament i totes les operacions necessàries per a la gestió del mateix compte de pagament.

c) L'execució d'operacions de pagament, incloent-hi la transferència de fons, a través d'un compte de pagament en el proveïdor de serveis de pagament de l'usuari o un altre proveïdor de serveis de pagament:

1r Execució de càrrecs domiciliats, inclosos els càrrecs domiciliats no recurrents,

2n Execució d'operacions de pagament mitjançant una targeta de pagament o un dispositiu similar,

3r Execució de transferències, incloses les ordres permanents.

d) L'execució d'operacions de pagament quan els fons estiguin coberts per una línia de crèdit oberta per a un usuari de serveis de pagament:

1r Execució de càrrecs domiciliats, inclosos els càrrecs domiciliats no recurrents,

2n Execució d'operacions de pagament mitjançant una targeta de pagament o un dispositiu similar,

3r Execució de transferències, incloses les ordres permanents.

e) L'emissió i adquisició d'instruments de pagament.

f) L'enviament de diners.

g) L'execució d'operacions de pagament en què es transmeti el consentiment de l'ordenant a executar una operació de pagament mitjançant dispositius de telecomunicació, digitals o informàtics i es faci el pagament a través de l'operador de la xarxa o sistema de telecomunicació o informàtic, que actua únicament com a intermediari entre l'usuari del servei de pagament i el prestador de béns i serveis.

Es faculta el Govern per introduir modificacions en aquest apartat 2 quan ho facin els òrgans competents de la Unió Europea a l'annex de la Directiva 2007/64/CE, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior.

3. Els títols III i IV s'han d'aplicar, en els termes que s'hi preveuen, als contractes que regulen els serveis de pagament prestats pels proveïdors d'aquests serveis residents a Espanya, incloent-hi les sucursals a Espanya de proveïdors estrangers. Així mateix aquests títols s'han d'aplicar a les operacions de pagament que s'efectuïn en territori espanyol. No obstant això, quan el servei de pagament es presti a l'empara de contractes marc subscrits per entitats de pagament que tinguin el domicili en altres estats membres de la Unió Europea mitjançant l'exercici a Espanya de la llibertat de prestació de serveis, sense establiment, que preveu a l'article 11, s'hi ha d'aplicar la legislació de l'estat d'origen de l'entitat de pagament que presti el servei. En aquests casos, quan es tracti d'operacions

amb consumidors, s'hi ha d'aplicar la legislació espanyola sempre que sigui més favorable.

4. Aquesta Llei s'entén sense perjudici del que preveu la Llei 7/1995, de 23 de març, de crèdit al consum, en els casos en què un instrument o servei de pagament inclogui la concessió d'un crèdit d'aquesta naturalesa.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

1. «Estat membre d'origen»: un dels següents:
 - a) L'estat membre en què el proveïdor de servei de pagament tingui fixat el seu domicili social; o,
 - b) Si el proveïdor de servei de pagament no posseeix un domicili social d'acord amb la legislació nacional, l'estat membre en què tingui fixada la seva administració central;
2. «Estat membre d'acollida»: l'estat membre diferent de l'estat membre d'origen en què el proveïdor de servei de pagament té un agent o una sucursal o presta serveis de pagament;
3. «Servei de pagament»: qualsevol de les activitats comercials que preveu l'article 1.2 d'aquesta Llei;
4. «Entitat de pagament»: una persona jurídica a la qual s'hagi atorgat autorització, per prestar i executar serveis de pagament;
5. «Operació de pagament»: una acció, iniciada per l'ordenant o pel beneficiari, consistent a situar, transferir o retirar fons, amb independència de qualssevol obligacions subjacents entre tots dos;
6. «Sistema de pagament»: un sistema de transferència de fons regulat per disposicions formals i normalitzades, i dotat de normes comunes per al tractament, liquidació o compensació d'operacions de pagament;
7. «Ordenant»: una persona física o jurídica titular d'un compte de pagament que autoritza una ordre de pagament a partir del compte esmentat o, en cas que no hi hagi un compte de pagament, la persona física o jurídica que dicta una ordre de pagament;
8. «Beneficiari»: una persona física o jurídica que sigui el destinatari previst dels fons que hagin estat objecte d'una operació de pagament;
9. «Proveïdor de serveis de pagament»: els organismes públics, entitats i empreses autoritzades per prestar serveis de pagament a Espanya o en qualsevol altre estat membre de la Unió Europea, s'acullin o no a les excepcions que preveu l'article 26 de la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, així com els de tercers països, que es dediquin professionalment a la prestació de serveis de pagament;
10. «Usuari de serveis de pagament»: una persona física o jurídica que faci ús d'un servei de pagament, ja sigui com a ordenant, com a beneficiari o tots dos;
11. «Consumidor»: una persona física que, en els contractes de serveis de pagament que són objecte d'aquesta Llei, actua amb fins aliens a la seva activitat econòmica, comercial o professional;
12. «Contracte marc»: un contracte de servei de pagament que regeix l'execució futura d'operacions de pagament individuals i successives, i que pot estipular l'obligació d'obrir un compte de pagament i les condicions corresponents;
13. «Servei d'enviament de diners»: un servei de pagament que permet, o bé rebre fons d'un ordenant sense que es creï cap compte de pagament a nom de l'ordenant o del beneficiari, amb l'única finalitat de transferir una quantitat equivalent a un beneficiari o a un altre proveïdor de serveis de pagament que actuï per compte del beneficiari, o bé rebre fons per compte del beneficiari i posar-los a disposició d'aquest;

14. «Compte de pagament»: un compte a nom d'un o diversos usuaris de serveis de pagament que s'utilitzi per a l'execució d'operacions de pagament;

15. «Fons»: bitllets i monedes, diners escripturals i diners electrònics d'acord amb l'article 1.2 del Reial decret 322/2008, de 29 de febrer, sobre el règim jurídic de les entitats de diners electrònics;

16. «Ordre de pagament»: tota instrucció cursada per un ordenant o beneficiari al seu proveïdor de serveis de pagament per la qual se sol·licita l'execució d'una operació de pagament;

17. «Data de valor»: moment utilitzat per un proveïdor de serveis de pagament com a referència per al càlcul de l'interès sobre els fons abonats o carregats a un compte de pagament;

18. «Tipus de canvi de referència»: tipus de canvi utilitzat com a base per calcular qualsevol canvi de divises, tant si és facilitat pel proveïdor del servei de pagament com si procedeix d'una font disponible públicament;

19. «Autenticació»: un procediment que permeti al proveïdor de serveis de pagament comprovar la utilització d'un instrument de pagament específic, incloent-hi les seves característiques de seguretat personalitzades;

20. «Tipus d'interès de referència»: tipus d'interès utilitzat com a base per calcular qualsevol interès que s'hi hagi d'aplicar i procedent d'una font disponible públicament que pugui ser verificada per les dues parts en un contracte de serveis de pagament;

21. «Identificador únic»: una combinació de lletres, números o signes especificats pel proveïdor de serveis de pagament a l'usuari d'aquests serveis, que aquest últim ha de proporcionar a fi d'identificar de manera inequívoca l'altre usuari del servei de pagament, el seu compte de pagament en una operació de pagament o tots dos;

22. «Agent»: una persona física o jurídica que presta serveis de pagament en nom d'un proveïdor de serveis de pagament;

23. «Instrument de pagament»: qualsevol mecanisme o mecanismes personalitzats, o conjunt de procediments acordats pel proveïdor de serveis de pagament i l'usuari del servei de pagament, utilitzat per aquest per iniciar una ordre de pagament;

24. «Mitjà de comunicació a distància»: qualsevol mitjà que, sense la presència física simultània del proveïdor i de l'usuari de serveis de pagament, es pugui utilitzar per a la subscripció d'un contracte de serveis de pagament;

25. «Suport durador»: qualsevol instrument que permeti a l'usuari de serveis de pagament emmagatzemar la informació que li ha estat transmesa personalment, de manera fàcilment accessible per a la seva futura consulta, durant un període de temps adequat per als objectius d'aquesta informació, i que permeti la reproducció sense canvis de la informació emmagatzemada;

26. «Dia hàbil»: dia d'obertura comercial, als efectes necessaris per a l'execució d'una operació de pagament, dels proveïdors de serveis de pagament de l'ordenant o del beneficiari que intervenen en l'execució de l'operació de pagament. En el cas de comptes de pagament contractats telemàticament, s'ha de seguir el calendari corresponent a la plaça en què estigui ubicada la seu social del proveïdor de serveis de pagament amb el qual s'hagin contractat;

27. «Càrrec domiciliat»: servei de pagament destinat a efectuar un càrrec en el compte de pagament de l'ordenant, en què l'operació de pagament és iniciada pel beneficiari sobre la base del consentiment que l'ordenant dona al beneficiari, al proveïdor de serveis de pagament del beneficiari o al proveïdor de serveis de pagament del mateix ordenant;

28. «Sucursal»: un centre d'activitat, diferent de l'administració central, que constitueix una part d'una entitat de pagament, desproveït de personalitat jurídica, i que efectua directament totes o algunes de les operacions inherents a l'activitat de l'entitat de pagament; tots els centres d'activitat establerts en un mateix estat membre per una entitat de pagament amb l'administració central en un altre estat membre es consideren una única sucursal; i,

29. «Grup»: un grup d'empreses en el sentit de l'article 42 del Codi de comerç.

Article 3. *Excepcions a l'aplicació de la Llei.*

Aquesta Llei no s'aplica a les activitats següents:

- a) les operacions de pagament efectuades exclusivament en efectiu i directament de l'ordenant al beneficiari, sense intervenció de cap intermediari;
- b) les operacions de pagament de l'ordenant al beneficiari a través d'un agent comercial autoritzat per negociar o concloure la compra o venda de béns o serveis per compte de l'ordenant o del beneficiari;
- c) el transport físic, com a activitat professional, de bitllets i monedes, incloent-hi la recollida, tractament i lliurament;
- d) les operacions de pagament consistents en la recollida i lliurament no professionals de diners en efectiu realitzades amb motiu d'activitats no lucratives o benèfiques;
- e) els serveis en què el beneficiari proporciona diners en efectiu a l'ordenant com a part d'una operació de pagament, a instància expressa de l'usuari del servei de pagament immediatament abans de l'execució d'una operació de pagament, mitjançant pagament destinat a la compra de béns o serveis;
- f) el negoci de canvi de bitllets estrangers, quan els fons no es mantinguin en comptes de pagament;
- g) les operacions de pagament realitzades per mitjà de qualsevol dels següents documents estesos per un proveïdor de serveis de pagament a fi de posar fons a disposició del beneficiari:
 - 1r Xecs en paper d'acord amb el Conveni de Ginebra de 19 de març de 1931 que estableix una llei uniforme sobre xecs,
 - 2n Xecs en paper similars als que estableix la lletra i) i regulats pel dret d'estats membres que no siguin part en el Conveni de Ginebra de 19 de març de 1931 que estableix una llei uniforme sobre xecs,
 - 3r Efectes en paper d'acord amb el Conveni de Ginebra de 7 de juny de 1930 que estableix una llei uniforme sobre lletres de canvi i pagarés,
 - 4t Efectes en paper similars als que es refereix l'incís anterior i regulats pel dret dels estats membres que no siguin part en el Conveni de Ginebra de 7 de juny de 1930 que estableix una llei uniforme sobre lletres de canvi i pagarés,
 - 5è Vals en paper,
 - 6è Xecs de viatge en paper, i,
 - 7è Girs postals en paper, segons la definició de la Unió Postal Universal;
- h) les operacions de pagament realitzades per mitjà d'un sistema de liquidació de pagaments o valors o entre agents de liquidació, entitats de contrapartida central, cambres de compensació o bancs centrals i altres participants en el sistema, i proveïdors de serveis de pagament, sense perjudici del que disposa l'article 5;
- i) les operacions de pagament relacionades amb la gestió de carteres, amb inclusió de dividendes, rèdits o altres distribucions, o amb amortitzacions o vendes, realitzades per persones esmentades a la lletra h) d'aquest article o per empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit, institucions d'inversió col·lectiva i les seves gestores, plans i fons de pensions i les seves gestores i qualsevol altra entitat autoritzada a custodiar instruments financers;
- j) els serveis prestats per proveïdors de serveis tècnics com a suport a la prestació de serveis de pagament, sense que aquests proveïdors arribin a estar en cap moment en possessió dels fons que s'hagin de transferir, incloent-hi el tractament i emmagatzematge de dades, serveis de confiança i de protecció de la intimitat, autenticació de dades i entitats, la tecnologia de la informació i el subministrament de xarxes de comunicació, subministrament i manteniment de terminals i dispositius utilitzats per als serveis de pagament;
- k) els serveis que es basin en instruments que es puguin utilitzar per a l'adquisició de béns o serveis únicament en les instal·lacions de l'emissor o, en virtut d'un acord comercial

amb l'emissor, o bé en una xarxa limitada de proveïdors de serveis, o bé per a un conjunt limitat de béns o serveis, d'acord amb les condicions que s'estableixin per reglament;

l) les operacions de pagament executades per mitjà de dispositius de telecomunicació, digitals o de tecnologies de la informació, quan els béns o serveis adquirits es lliuren i utilitzen mitjançant dispositius de telecomunicació, digitals o de tecnologies de la informació, sempre que l'operador de serveis de telecomunicació, digitals o de tecnologies de la informació no actuï únicament com a intermediari entre l'usuari del servei de pagament i el proveïdor dels béns i serveis;

m) les operacions de pagament efectuades per compte propi entre proveïdors de serveis de pagament i els seus agents o sucursals;

n) les operacions de pagament entre les empreses d'un mateix grup, sempre que es facin sense la intervenció d'intermediaris, a través d'un proveïdor de serveis de pagament que no pertanyi al propi grup; i,

ñ) els serveis de proveïdors de retirada de diners en caixers automàtics que actuïn en nom d'un o diversos expedidors de targetes, que no siguin part del contracte marc amb el consumidor que retiri diners d'un compte de pagament, sempre que aquests proveïdors no duguin a terme altres serveis de pagament, previstos a l'article 1.2.

Article 4. *Reserva d'activitat.*

1. Sense perjudici de les disposicions establertes per a la prestació de serveis transfronterers a l'article 11 d'aquesta Llei per altres proveïdors de serveis de pagament de la Unió Europea, poden prestar, amb caràcter professional, els serveis de pagament que s'especifiquen a l'article 1 d'aquesta les categories de proveïdors de serveis de pagament següents:

a) les entitats de crèdit a què es refereix l'article 1.1.a) del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees;

b) les entitats de diners electrònics a què es refereix l'article 1.1.b) del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny;

c) les entitats de pagament;

d) la Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, S.A., respecte dels serveis de pagament per a la prestació dels qual està facultada en virtut de la seva normativa específica.

2. Als efectes d'aquesta Llei, també es consideren proveïdors de serveis de pagament, quan no actuïn en la seva condició d'autoritats públiques:

a) el Banc d'Espanya;

b) l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.

3. Es prohibeix a tota persona física o jurídica que no sigui proveïdor de serveis de pagament o que estigui explícitament exclòs de l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei prestar, amb caràcter professional, qualsevol dels serveis de pagament enumerats a l'article 1.

4. Les persones físiques o jurídiques que infringeixin el que disposa aquest article són sancionades d'acord amb el que disposa l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, sense perjudici de les altres responsabilitats que puguin ser exigibles.

Article 5. *Accés als sistemes de pagament.*

1. Les normes d'accés dels proveïdors de serveis de pagament autoritzats als sistemes de pagament han de ser objectives, no discriminatòries i proporcionades i no han de dificultar l'accés més del que sigui necessari per prevenir riscos específics, com ara riscos de liquidació, riscos operatius i riscos d'explotació, i garantir l'estabilitat operativa i financera del sistema de pagament.

En particular, els sistemes de pagament no poden imposar als proveïdors de serveis de pagament, usuaris de serveis de pagament o altres sistemes de pagament, cap dels requisits següents:

- a) normes que restringeixin la participació efectiva en altres sistemes de pagament;
- b) normes que discriminin entre els proveïdors de serveis de pagament autoritzats en relació amb els drets, obligacions i facultats dels participants; o,
- c) qualsevol restricció basada en l'estatut institucional.

2. L'apartat 1 no és aplicable:

- a) als sistemes de pagament reconeguts d'acord amb el que disposa la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors;
- b) als sistemes de pagament compostos exclusivament de proveïdors de serveis de pagament que pertanyin a un grup compost d'entitats vinculades pel seu capital, quan una d'aquestes posseeixi un control efectiu sobre les altres.

3. Les lletres b) i c) de l'apartat 1 no són aplicables als sistemes de pagament en què un únic proveïdor de serveis de pagament, ja sigui com a entitat única o com a grup, es trobi en les circumstàncies següents:

- a) actuï o pugui actuar com a proveïdor del servei de pagament de l'ordenant i del beneficiari i sigui responsable exclusiu de la gestió del sistema, i,
- b) autoritzi altres proveïdors de serveis de pagament a participar en el sistema i aquests últims no estiguin habilitats per negociar les comissions entre ells mateixos en relació amb el sistema de pagament, encara que puguin establir la seva pròpia tarifa en relació amb l'ordenant i el beneficiari.

4. Els sistemes de pagament als quals sigui aplicable l'apartat 1 d'aquest article, que tinguin la seva administració central a Espanya o que estiguin gestionats per una societat o entitat espanyola, estan obligats a comunicar al Banc d'Espanya les seves normes d'accés.

El Banc d'Espanya ha de fer públics els sistemes de pagament que li hagin comunicat aquelles normes.

5. El Banc d'Espanya, en exercici de les seves funcions de vigilància del funcionament dels sistemes de pagament, s'ha d'encarregar de supervisar el compliment del que estableix aquest article, i hi és aplicable el que estableix l'article 16 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya.

TÍTOL II

Règim jurídic de les entitats de pagament

Article 6. *Definició, autorització i registre.*

1. Tenen la consideració d'entitats de pagament les persones jurídiques, diferents de les que estableix l'article 4.1.a) i b), a les quals s'hagi atorgat autorització per prestar i executar els serveis de pagament que es detallen a l'article 1.2. L'autorització pot preveure tots o algun dels serveis de pagament esmentats.

La denominació «entitat de pagament», així com la seva abreviatura «EP», queda reservada a aquestes entitats, les quals les poden incloure en la seva denominació social, en la forma que es determini per reglament.

Les entitats de pagament no poden portar a terme la captació de dipòsits o altres fons reemborsables del públic en la forma que preveu l'article 28.2.b) de la Llei 26/1988, ni emetre diners electrònics. Els fons rebuts per aquestes entitats dels usuaris de serveis de pagament per a la prestació de serveis de pagament no constitueixen dipòsits o altres fons reemborsables.

2. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i

Infraccions Monetàries, en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de les entitats de pagament, així com l'establiment a Espanya de sucursals d'aquestes entitats no autoritzades en un estat membre de la Unió Europea. La sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins els tres mesos següents a la seva recepció o al moment en què es completi la documentació exigible. La sol·licitud d'autorització s'entén desestimada per silenci administratiu si transcorregut aquest termini màxim no s'ha notificat una resolució expressa. La denegació de l'autorització s'ha de motivar.

3. L'autorització per a la creació d'una entitat de pagament es denega:

a) Quan aquesta no tingui una bona organització administrativa i comptable o procediments de control intern adequats, que garanteixin la gestió sana i prudent de l'entitat.

A aquests efectes, les entitats de pagament han de disposar, en condicions proporcionades al caràcter, escala i complexitat de les seves activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estiguin o puguin estar exposats, juntament amb mecanismes adequats de control intern, incloent-hi procediments administratius i comptables sòlids.

b) Si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considera adequada la idoneïtat dels accionistes que hi hagin de tenir una participació significativa. Entre altres factors, la idoneïtat s'aprecia en funció de:

1r L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes. Aquesta honorabilitat es presumeix quan els accionistes siguin administracions públiques;

2n Els mitjans patrimonials de què disposen aquests accionistes per atendre els compromisos assumits;

3r La falta de transparència en l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat, o l'existència de greus dificultats per inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre el desenvolupament de les seves activitats.

c) Quan els seus administradors i directius no tinguin l'honorabilitat comercial i professional requerida.

d) Quan incompleixi els requisits de capital mínim o els altres que s'estableixin per reglament per a l'autorització de les entitats de pagament.

Als efectes d'aquesta Llei s'entén per participació significativa en una entitat de pagament espanyola la que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys el 10 per cent del capital o els drets de vot de l'entitat, i les que, sense arribar al percentatge assenyalat, permetin exercir una influència notable en l'entitat. Es pot determinar per reglament, tenint en compte les característiques dels diferents tipus d'entitats de pagaments, quan s'ha de presumir que una persona física o jurídica pot exercir una influència notable.

4. Els requisits exigibles per a l'autorització també ho són, en els termes que s'indiquin per reglament, per conservar-la. En particular, i a aquests efectes, les persones físiques i jurídiques que adquireixin, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de pagament han d'informar el Banc d'Espanya indicant la quantia de la participació que han assolit.

5. Una vegada obtinguda l'autorització i després de la seva constitució i inscripció en el Registre Mercantil, les entitats de pagament, abans de començar les seves activitats, han de quedar inscrites en el Registre Especial d'Entitats de Pagament que s'ha de crear en el Banc d'Espanya. En aquest Registre han de figurar, a més de les entitats de pagament autoritzades, els seus agents i sucursals. En el dit Registre s'han de fer constar els serveis de pagament per als quals s'hagi habilitat cada entitat de pagament. El Registre ha d'estar a disposició pública per a la seva consulta, ha de ser accessible a través d'Internet i s'ha d'actualitzar periòdicament.

6. Es faculta el Govern per desenvolupar el règim jurídic aplicable a la creació i condicions d'exercici de l'activitat de les entitats de pagament, i, en particular, per a

l'establiment del seu capital inicial mínim i les exigències de recursos propis i garanties, d'acord amb les previsions que conté aquesta Llei.

7. A les entitats de pagament, els és aplicable, amb les adaptacions que es determinin per reglament, la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, i les seves disposicions de desplegament.

Article 7. *Revocació.*

1. L'autorització concedida a una entitat de pagament només es pot revocar en els supòsits següents:

- a) Si no fa ús de l'autorització en un termini de dotze mesos.
- b) Si interromp de fet les activitats específiques del seu objecte social durant un període superior a sis mesos.
- c) Si s'acredita que va obtenir l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.
- d) Si incompleix les condicions que van motivar l'autorització.
- e) Per renúncia expressa a l'autorització.
- f) Quan pugui constituir una amenaça per a l'estabilitat del sistema de pagaments en cas de continuar prestant serveis de pagament.
- g) Com a sanció.

L'autorització d'una sucursal d'una entitat de pagament de països tercers es revoca, en qualsevol cas, quan sigui revocada l'autorització de l'entitat de pagament que ha creat la sucursal.

2. El ministre d'Economia i Hisenda és competent per acordar la revocació.

3. Quan el Banc d'Espanya tingui coneixement que a una entitat de pagament d'un altre estat membre de la Comunitat Europea que opera a Espanya li ha estat revocada la seva autorització, ha d'acordar immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no iniciï noves activitats de pagament, així com per salvaguardar els interessos dels usuaris de pagament.

4. La revocació de l'autorització s'ha de fer constar en tots els registres públics corresponents i, tan aviat com es notifiqui a l'establiment, ha de comportar el cessament d'aquest, en totes les operacions que estiguin emparades per la concessió de l'autorització revocada.

5. Quan s'hagi acordat la revocació de l'autorització d'una entitat de pagament, el Banc d'Espanya n'ha d'informar les autoritats supervisores competents dels estats membres on aquella tingui una sucursal o actuï en règim de lliure prestació de serveis, en els termes legalment previstos.

Article 8. *Capital i recursos propis.*

1. Les entitats de pagament han de mantenir en tot moment, a més del capital mínim exigible per reglament, un volum suficient de recursos propis en relació amb els indicadors de negoci, en els termes que s'estableixin per reglament. A aquests efectes, els recursos propis computables s'han de definir d'acord amb el que es disposi, als mateixos efectes, per a les entitats de crèdit.

2. En relació amb les obligacions esmentades a l'apartat anterior, el Banc d'Espanya:

a) Pot exceptuar les entitats de pagament integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit, tal com es defineixen aquests a les lletres a) i b) de l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers, del compliment individual íntegre de les exigències de recursos propis.

b) Pot exigir, sobre la base de l'avaluació dels processos de gestió de riscos i dels mecanismes de control intern de l'entitat de pagament, que l'entitat de pagament posseeixi una xifra de fons propis fins a un 20 per cent superior, o permetre que l'entitat de pagament

posseeixi una xifra de recursos propis fins a un 20 per cent inferior a la que resulti de les exigències mínimes de capital requerides a l'entitat d'acord amb les normes de l'apartat 1 d'aquest precepte.

c) Ha d'adoptar les mesures necessàries per impedir l'ús múltiple dels elements de recursos propis quan l'entitat de pagament pertanyi al mateix grup d'una altra entitat de pagament o entitat financera, així com per assegurar una distribució adequada dels recursos propis entre les entitats que componguin el grup.

d) Pot adoptar les mesures necessàries per garantir l'existència de capital suficient per als serveis de pagament, en particular, quan les activitats de l'entitat de pagament en relació amb serveis diferents dels pagaments perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera d'aquesta.

3. Quan una entitat de pagament no arribi als nivells mínims de recursos propis establerts de conformitat amb aquest article, l'entitat ha de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que es determinin per reglament, i a aquest efecte sotmetre la seva distribució a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

Article 9. *Activitats.*

1. A més de la prestació dels serveis de pagament que preveu l'article 1.2 d'aquesta Llei, les entitats de pagament estan habilitades per portar a terme les activitats següents:

a) la prestació de serveis operatius o serveis auxiliars estretament relacionats, com ara la garantia de l'execució d'operacions de pagament, serveis de canvi de divises, activitats de custòdia i emmagatzematge i tractament de dades;

b) la gestió de sistemes de pagament, sense perjudici del que disposa l'article 5;

c) les activitats econòmiques diferents de la prestació de serveis de pagament, d'acord amb la legislació comunitària i nacional aplicables.

No obstant això, quan una entitat de pagament dugui a terme simultàniament altres activitats econòmiques diferents dels serveis de pagament, i aquestes activitats perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament o puguin crear greus dificultats per a l'exercici de la seva supervisió, el Banc d'Espanya li pot exigir que constitueixi una entitat separada per a la prestació dels serveis de pagament.

2. Les entitats de pagament únicament poden mantenir comptes de pagament l'ús exclusiu dels quals es limiti a operacions de pagament. Aquests comptes no poden meritjar interessos, i queden subjectes a les restants limitacions operatives que es determinin per reglament per assegurar la seva finalitat.

3. Les entitats de pagament poden concedir crèdits en relació amb els serveis de pagament que preveuen les lletres d), e) i g) de l'article 1.2 d'aquesta Llei únicament si es compleixen les condicions següents:

a) Que es tracti d'un crèdit concedit exclusivament en relació amb l'execució d'una operació de pagament;

b) Que el crèdit concedit en relació amb el pagament, executat d'acord amb l'article 11 d'aquesta Llei, sigui reemborsat dins un termini breu que, en cap cas, no superi els dotze mesos;

c) Que el crèdit no es concedeixi amb càrrec als fons rebuts o en possessió als efectes de l'execució d'una operació de pagament; i,

d) Que els fons propis de l'entitat de pagament siguin en tot moment adequats, d'acord amb els criteris que a aquest efecte estableixi el Banc d'Espanya tenint en compte la quantia total dels crèdits concedits.

Article 10. *Requisits de garantia.*

1. Les entitats de pagament han de salvaguardar els fons rebuts dels usuaris de serveis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de serveis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, i s'han de subjectar a un dels dos procediments següents:

a) No s'han de barrejar en cap moment amb els fons de cap persona física o jurídica que no siguin usuaris de serveis de pagament en nom dels quals es disposa dels fons i, en cas que encara estiguin en possessió de l'entitat de pagament i encara no s'hagin lliurat al beneficiari o s'hagin transferit a un altre proveïdor de serveis de pagament al final del dia hàbil següent al dia en què es van rebre els fons, s'han de dipositar en un compte separat en una entitat de crèdit o s'han d'invertir en actius segurs, líquids i de baix risc en els termes que s'estableixin per reglament.

En aquest cas, els titulars dels fons gaudeixen del dret de separació sobre els comptes i actius esmentats al paràgraf precedent, de conformitat amb la normativa concursal, en benefici dels usuaris de serveis de pagament, respecte a possibles reclamacions d'altres creditors de l'entitat de pagament, en particular en cas d'insolvència.

b) O bé, han d'estar coberts per una pòlissa d'assegurança o una altra garantia comparable d'una companyia d'assegurances o d'una entitat de crèdit que disposi de la qualitat creditícia mínima que es determini per reglament, que no pertanyin al mateix grup que l'entitat de pagament, per una quantitat equivalent a la que hauria estat separada en cas de no existir la pòlissa d'assegurança o una altra garantia comparable, que s'ha de fer efectiva en cas que s'hagi dictat una interlocutòria de declaració de concurs de l'entitat.

El procediment adoptat per l'entitat s'ha de fer públic en la forma que es determini per reglament i ha de figurar en el Registre Especial a què es refereix l'article 6.5 d'aquesta Llei.

2. En cas que una entitat destini una fracció dels fons a què es refereix l'apartat anterior a operacions de pagament futures, i la resta s'utilitzi per a serveis diferents dels serveis de pagament, aquesta fracció dels fons destinats a operacions de pagament futures també està subjecta als requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article. En cas que aquesta fracció sigui variable o no es conegui amb antelació, s'hi ha d'aplicar aquest apartat sobre la base d'una hipòtesi sobre la fracció representativa que s'hagi de destinar a serveis de pagament, sempre que aquesta fracció representativa pugui ser objecte, a satisfacció del Banc d'Espanya, d'una estimació raonable a partir de dades històriques.

Article 11. *Exercici del dret d'establiment i lliure prestació de serveis.*

1. Quan una entitat de pagament espanyola pretengui prestar serveis de pagament per primera vegada en un altre estat membre de la Unió Europea, o bé mitjançant l'establiment d'una sucursal, o bé en règim de lliure prestació de serveis, ho ha de comunicar prèviament al Banc d'Espanya.

A la comunicació ha d'adjuntar, almenys, la informació següent:

a) Un programa d'activitats en què s'indiquin, en particular, les operacions de l'article 1.2 que pretengui dur a terme i, si s'escau, l'estructura de l'organització de la sucursal i el seu domicili previsible; i,

b) El nom i la trajectòria professional dels directius responsables de la sucursal.

En el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la comunicació, el Banc d'Espanya ha de comunicar a les autoritats competents de l'Estat d'acollida:

a) El nom i l'adreça de l'entitat de pagament;

b) Els noms de les persones responsables de la gestió de la sucursal, així com la seva estructura organitzativa i la seva direcció previsible; i,

c) El tipus de serveis de pagament que es pretenen prestar.

2. Les entitats de pagament autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea, que no s'hagin acollit, totalment o parcialment, a les excepcions que permet l'article 26 de la Directiva 2007/64, poden prestar a Espanya, o bé mitjançant l'obertura d'una sucursal, o bé en règim de lliure prestació de serveis, els serveis de pagament que preveu l'article 1.2.

L'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de pagament autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea no requereix autorització prèvia, ni dotació específica de recursos.

Un cop rebuda pel Banc d'Espanya una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de pagament, que contingui, almenys, la informació que preveu l'apartat 1 anterior, i complerts la resta de requisits que es determinin per reglament, s'ha de procedir a inscriure la sucursal en el corresponent Registre Especial d'Entitats de Pagament, moment a partir del qual la sucursal pot iniciar les seves activitats a Espanya.

Les entitats de pagament autoritzades en un altre estat membre de la Unió Europea poden iniciar a Espanya la seva activitat en règim de lliure prestació de serveis tan aviat com el Banc d'Espanya rebi una comunicació de la seva autoritat supervisora que indiqui quines activitats pretenen dur a terme a Espanya. Aquest règim també és aplicable quan l'entitat de pagament pretengui iniciar per primera vegada a Espanya alguna altra activitat de les assenyalades a l'article 1.2.

3. S'ha de determinar per reglament la manera de procedir en cas que l'entitat de pagament pretengui efectuar canvis que comportin una modificació de les informacions comunicades al Banc d'Espanya.

4. Les entitats a què es refereix l'apartat dos han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les disposicions dictades per raons d'interès general, ja siguin aquestes d'àmbit estatal, autonòmic o local.

5. Respecte a la prestació de serveis de pagament transfronterers per les entitats de crèdit, cal atènyer-se al que disposa el títol V de la Llei 26/1988.

6. La prestació de serveis de pagament en tercers països, fins i tot mitjançant la creació o adquisició de filials, queda subjecta, en els termes que es determinin per reglament, a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

7. Els apartats anteriors s'entenen sense perjudici de les competències que atribueixen a les autoritats supervisores la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció de blanqueig de capitals, i les seves disposicions de desplegament, i sense perjudici del que disposa el Reglament (CE) 1781/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de novembre de 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya les transferències de fons.

Article 12. *Utilització d'agents i delegació de la prestació de funcions de les entitats de pagament.*

1. S'han de fixar per reglament els requisits que hagin de reunir els que actuïn amb caràcter habitual com a agents de les entitats de pagament i les condicions a què han d'estar sotmesos en l'exercici de la seva activitat.

2. De la mateixa manera s'han d'establir les condicions en què les entitats de pagament poden delegar la prestació de funcions operatives relacionades amb els serveis de pagament.

Article 13. *Manteniment de registres.*

Les entitats de pagament han de conservar tots els documents necessaris a efectes d'aquest títol durant, almenys, cinc anys, sense perjudici del que disposen la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, i les seves disposicions de desplegament, així com altres disposicions comunitàries o nacionals aplicables.

Article 14. *Comptabilitat i auditoria.*

1. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per establir i modificar les normes de comptabilitat i els models a què s'han de subjectar els comptes anuals de les entitats de pagament, i disposar la freqüència i el detall amb què les dades corresponents s'han de subministrar a les autoritats administratives encarregades del seu control i les han de fer públiques amb caràcter general les entitats de pagament. En l'exercici d'aquesta facultat, per al qual es pot habilitar el Banc d'Espanya, no hi ha d'haver més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguin homogenis per a totes les entitats de pagament.

2. Les entitats de pagament han de sotmetre els seus comptes anuals a l'auditoria de comptes que preveu l'article 1.2 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes, de conformitat amb el que preveu la seva disposició addicional primera.

3. És aplicable als auditors de les entitats de pagament el que disposa la disposició final primera de la Llei 19/1988. L'obligació d'informar que s'hi estableix s'entén referida al Banc d'Espanya.

4. Les entitats de pagament que portin a terme altres activitats econòmiques diferents de la prestació de serveis de pagament han d'informar separatament en la memòria dels comptes anuals dels actius, passius, ingressos i despeses de l'activitat relativa als serveis de pagament i activitats auxiliars o vinculades a aquests, i la relativa a les restants activitats no relacionades amb aquests.

Article 15. *Supervisió.*

1. Correspon al Banc d'Espanya el control i inspecció de les entitats de pagament quan portin a terme la prestació de serveis de pagament i la seva inscripció en el Registre que s'ha de crear a aquest efecte. El control i la inspecció s'han de fer en el marc del que estableix l'article 43.bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que es determinin per reglament. Aquesta competència s'estén a qualsevol oficina, centre o agent dins o fora del territori espanyol i, en la mesura que el compliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya ho exigeixi, a les societats que s'integrin en el grup de l'afectada.

A aquests efectes, el Banc d'Espanya pot demanar a les entitats i persones subjectes a la seva supervisió tota la informació que sigui necessària per comprovar el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina a que aquelles estiguin subjectes. Amb la finalitat que el Banc d'Espanya pugui obtenir aquesta informació, o confirmar-ne la veracitat, les entitats i persones esmentades queden obligades a posar a disposició del Banc tots els llibres, registres i documents que consideri necessaris, incloent-hi els programes informàtics, fitxers i bases de dades, sigui quin sigui el seu suport, físic o virtual.

També pot emetre recomanacions o guies d'acord amb el que preveu l'article 10bis.1.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

2. El Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'estat membre d'acollida, sempre que vulgui efectuar inspeccions in situ en el territori d'aquest últim.

El Banc d'Espanya pot encomanar a les autoritats competents de l'estat membre d'acollida la realització d'inspeccions in situ en l'entitat de què es tracti.

3. El Banc d'Espanya, en l'exercici de les seves pròpies competències de control, en particular pel que fa al funcionament adequat del sistema de pagaments, pot inspeccionar les sucursals d'entitats de pagament autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea. Així mateix, pot assumir la realització de les inspeccions que en relació amb aquestes sucursals li hagin encomanat les autoritats supervidores de l'estat membre on l'entitat hagi estat autoritzada.

Tot això s'entén amb independència de les competències del Banc d'Espanya o d'altres autoritats espanyoles responsables que l'activitat de la sucursal es faci de conformitat amb les normes d'interès general aplicables.

4. Per a l'exercici adequat de les seves funcions, el Banc d'Espanya pot demanar a les sucursals de les entitats de pagament comunitàries la mateixa informació que exigeixi a les entitats espanyoles.

5. La supervisió del Banc d'Espanya pot incloure igualment les persones espanyoles que controlin entitats de pagament d'altres estats membres de la Unió Europea, dins el marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió d'aquestes entitats.

6. Les resolucions que dicti el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereixen els apartats anteriors són susceptibles de recurs davant el ministre d'Economia i Hisenda.

7. Les mesures d'intervenció i de substitució que preveuen el títol III i l'article 62 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es poden aplicar a les entitats de pagament.

Article 16. *Informació i secret professional.*

1. En l'exercici de les seves funcions de supervisió i inspecció de les entitats de pagament, el Banc d'Espanya ha de col·laborar amb les autoritats que tinguin encomanades funcions semblants en altres estats i pot comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'aquestes entitats, així com les que puguin facilitar el control de solvència d'aquestes i la seva supervisió o serveixi per evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars; igualment, pot subscriure, a aquest efecte, acords de col·laboració.

En cas que les autoritats competents no pertanyin a un altre estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'aquestes informacions exigeix que hi hagi reciprocitat i que les autoritats competents estiguin subjectes al deure de secret professional en condicions que, com a mínim, siguin equiparables a les que estableixen les lleis espanyoles.

En cas que les autoritats competents pertanyin a un altre estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya ha de facilitar a les interessades, per pròpia iniciativa, qualsevol informació que sigui essencial per a l'exercici de les seves tasques de supervisió, i, quan se li sol·liciti, tota la informació pertinent amb els mateixos objectius.

2. Així mateix hi és aplicable, amb les adaptacions que es determinin per reglament, el que disposa l'article 6 del Reial decret legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, tant als efectes del que preveu l'apartat anterior com dels restants que preveu el mateix article.

3. Addicionalment, el Banc d'Espanya pot intercanviar informació que sigui rellevant per a l'exercici de les seves respectives competències amb:

a) El Banc Central Europeu i els bancs centrals nacionals dels estats membres de la Unió Europea, en la qualitat d'autoritats monetàries i de supervisió, i, si s'escau, amb altres autoritats públiques responsables de la vigilància dels sistemes de pagament i liquidació;

b) altres autoritats pertinents designades en virtut d'aquesta Llei, de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals i les seves disposicions de desplegament i d'altres disposicions de dret comunitari aplicables als proveïdors de serveis de pagament.

TÍTOL III

Transparència de les condicions i dels requisits d'informació aplicables als serveis de pagament, resolució i modificació del contracte marc

Article 17. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquest títol s'aplica a les operacions de pagament singulars, als contractes marc i a les operacions de pagament afectades per aquests contractes.

2. Quan l'usuari del servei de pagament no sigui un consumidor, les parts en les operacions i contractes esmentats a l'apartat anterior poden acordar que no s'apliquin, en tot o en part, aquest títol i les seves disposicions de desplegament.

Article 18. *Transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als serveis de pagament.*

El proveïdor de serveis de pagament ha de facilitar a l'usuari de serveis de pagament, d'una manera fàcilment accessible per a ell, tota la informació i condicions relatives a la prestació dels serveis de pagament que es fixin en desplegament d'aquesta Llei. El ministre d'Economia i Hisenda ha de determinar els requisits d'informació i altres condicions

aplicables a les operacions de pagament únic i a les operacions de pagament regulades per un contracte marc, així com les excepcions al règim general d'informació per als instruments de pagament d'escassa quantia.

Article 19. *Despeses d'informació.*

1. El proveïdor de serveis de pagament no pot cobrar a l'usuari del servei de pagament pel subministrament d'informació indicada en aquest títol i les seves disposicions de desplegament.

2. El proveïdor i l'usuari de serveis de pagament poden acordar que es cobrin despeses per la comunicació d'informació addicional o més freqüent, o per la transmissió d'aquesta per mitjans de comunicació diferents dels especificats en el contracte marc, sempre que la informació es faciliti a petició de l'usuari del servei de pagament.

3. Quan el proveïdor de serveis de pagament pugui cobrar les despeses en concepte d'informació d'acord amb el que disposa l'apartat 2, aquestes despeses han de ser adequades i estar d'acord amb els costos efectivament suportats pel proveïdor de serveis de pagament.

Article 20. *Càrrega de la prova sobre els requisits d'informació.*

La càrrega de la prova del compliment dels requisits en matèria d'informació que estableixen aquest títol i les seves disposicions de desplegament recau sobre el proveïdor de serveis de pagament.

Article 21. *Resolució del contracte marc.*

1. L'usuari del servei de pagament pot resoldre el contracte marc en qualsevol moment, llevat que les parts hagin convingut un preavís. El termini de preavís no pot excedir un mes.

2. La resolució d'un contracte marc que s'hagi subscrit per un període indefinit o superior a 12 mesos ha de ser gratuïta per a l'usuari de serveis de pagament si s'efectua una vegada transcorreguts els 12 mesos. En tots els altres casos, les despeses derivades de la resolució han de ser apropiades i han d'estar d'acord amb els costos.

3. Si s'acorda així en el contracte marc, el proveïdor de serveis de pagament pot resoldre un contracte marc subscrit per un període indefinit si avisa amb una antelació mínima de dos mesos.

4. De les despeses que es cobrin periòdicament pels serveis de pagament, l'usuari de serveis de pagament només ha d'abonar la part proporcional deguda fins a la resolució del contracte. Quan aquestes comissions s'hagin pagat per endavant, s'han de reemborsar de manera proporcional.

5. Les disposicions d'aquest article s'entenen sense perjudici del que disposa el Codi civil sobre els drets de les parts a sol·licitar la declaració de nul·litat del contracte marc.

Article 22. *Modificació de les condicions del contracte marc.*

1. El proveïdor de serveis de pagament ha de proposar qualsevol modificació de les condicions contractuals i de la informació i les condicions a què es refereix l'article 18 de manera individualitzada i en paper o en un altre suport durador, en la forma que determini el ministre d'Economia i Hisenda, i amb una antelació no inferior a dos mesos respecte de la data en què entri en vigor la modificació proposada.

No obstant això, es poden aplicar de manera immediata totes les modificacions que, inequívocament, siguin més favorables per als usuaris de serveis de pagament.

Totes les modificacions proposades s'han de destacar amb claredat. Quan s'hagi convingut així, el proveïdor de serveis de pagament ha d'informar l'usuari de serveis de pagament que es pot considerar que ha acceptat la modificació de les condicions de què es tracti en cas que no comuniqui al proveïdor de serveis de pagament la seva no-acceptació abans de la data proposada d'entrada en vigor. En aquest cas, el proveïdor de serveis de pagament ha d'especificar que l'usuari de serveis de pagament té el dret a resoldre el contracte marc de manera immediata i sense cap cost abans de la data proposada per a l'aplicació de les modificacions.

2. Les modificacions dels tipus d'interès o de canvi es poden aplicar immediatament i sense avís previ, sempre que així s'hagi acordat en el contracte marc i que les variacions es basin en els tipus d'interès o de canvi de referència acordats. L'usuari de serveis de pagament ha de ser informat de tota modificació del tipus d'interès com més aviat millor, llevat que les parts hagin acordat una freqüència específica o un procediment de comunicació o posada a disposició de la informació. No obstant això, els canvis en els tipus d'interès o de canvi que siguin més favorables per als usuaris de serveis de pagament es poden aplicar sense avís previ.

3. Les modificacions dels tipus d'interès o de canvi utilitzats en les operacions de pagament s'han d'aplicar i calcular d'una manera neutra i que no resulti discriminatòria respecte als usuaris de serveis de pagament.

TÍTOL IV

Drets i obligacions en relació amb la prestació i utilització de serveis de pagament

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 23. *Excepcions.*

1. Quan l'usuari del servei de pagament no sigui un consumidor, les parts poden convenir que no s'hi apliquin, totalment o parcialment, els articles 24.1, 25.1 últim incís del primer paràgraf, 30, 32, 33, 34, 37 i 45 d'aquest títol.

2. A més, els proveïdors de serveis de pagament poden convenir amb els seus usuaris de serveis de pagament que no s'apliquin per als instruments de pagament d'escassa quantia, en les condicions que es determinin per reglament, determinades disposicions d'aquest títol.

3. Quan el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant no tingui capacitat per bloquejar el compte o l'instrument de pagament no s'ha d'aplicar el que disposen els articles 31 i 32 d'aquesta Llei, en les condicions que s'estableixin per reglament, als diners electrònics, tal com es defineix a l'apartat segon de l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

4. En les operacions en què algun dels proveïdors de serveis de pagament no estigui situat a la Unió Europea o en les operacions realitzades en una moneda diferent de l'euro o de la d'algun altre estat membre, no hi són aplicables els articles 24.2 i 38.

Article 24. *Despeses aplicables.*

1. El proveïdor de serveis de pagament no pot cobrar a l'usuari del servei de pagament pel compliment de les seves obligacions d'informació o per les mesures correctives o preventives que preveu aquest títol, llevat que s'hagi pactat una altra cosa de conformitat amb el que preveuen els articles 19.2, 36.1, 37.5 i 44.2 d'aquesta. En aquests casos, les despeses s'han de recollir en el contracte entre l'usuari i el proveïdor de serveis de pagament i han de ser adequades i ajustades als costos efectivament suportats pel proveïdor de serveis de pagament.

2. En tota prestació de serveis de pagament que no inclogui una conversió de divises, el beneficiari ha de pagar les despeses cobrades pel seu proveïdor de serveis de pagament i l'ordenant ha d'abonar les despeses cobrades pel seu proveïdor de serveis de pagament. Quan l'operació de pagament inclogui una conversió en divises s'hi ha d'aplicar, llevat de pacte en contra, el mateix criteri de distribució de despeses.

No obstant això, en tota operació de pagament en què els dos prestadors de serveis de pagament estiguin a Espanya i inclogui una conversió de divises, el beneficiari ha de pagar les despeses cobrades pel seu proveïdor de serveis de pagament i l'ordenant les percebudes pel seu proveïdor de serveis de pagament; les despeses de conversió, llevat d'indicació en contra de les parts, les ha de satisfer qui la demani.

3. És nul·la tota clàusula que impedeixi al beneficiari d'una ordre de pagament exigir a l'ordenant el pagament d'una quota addicional o oferir una reducció per la utilització d'un instrument de pagament específic. En tot cas, les quotes addicionals que es puguin imposar per l'ús d'instruments de pagament específics no poden superar les despeses diferencials en què efectivament incorri el beneficiari per l'acceptació d'aquests instruments.

Es poden establir per reglament límits al dret de cobrament de despeses tenint en compte la necessitat de fomentar la competència i promoure l'ús d'instruments de pagament eficients.

Quan, en la utilització d'un determinat instrument de pagament s'exigeixi el pagament d'una quota addicional o ofereixi una reducció pel seu ús, se n'ha d'informar l'usuari de serveis de pagament abans de portar a terme l'operació.

CAPÍTOL II

Autorització d'operacions de pagament

Article 25. *Consentiment i retirada del consentiment.*

1. Les operacions de pagament es consideren autoritzades quan l'ordenant hagi donat el consentiment per a la seva execució. A falta d'aquest consentiment l'operació de pagament es considera no autoritzada.

L'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament han d'acordar la forma com s'ha de donar el consentiment, així com el procediment de notificació d'aquest.

2. El consentiment es pot atorgar abans de l'execució de l'operació o, si així s'ha convingut, després d'aquesta, d'acord amb el procediment i els límits acordats entre l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament.

3. L'ordenant pot retirar el consentiment en qualsevol moment anterior a la data d'irrevocabilitat a què es refereix l'article 37. Quan el consentiment s'hagi donat per a una sèrie d'operacions de pagament, la seva retirada implica que tota futura operació de pagament que estigui coberta per aquest consentiment es considera no autoritzada.

Article 26. *Limitacions a la utilització de l'instrument de pagament.*

1. Quan s'utilitzi un instrument de pagament específic a fi de notificar el consentiment, l'ordenant i el proveïdor de serveis de pagament poden acordar l'establiment de límits a les operacions de pagament executades a través d'aquest instrument de pagament.

2. Sempre que s'hagi acordat en el contracte marc, el proveïdor de serveis de pagament es pot reservar el dret de bloquejar la utilització d'un instrument de pagament per raons objectivament justificades relacionades amb la seguretat de l'instrument de pagament, la sospita d'una utilització no autoritzada o fraudulenta d'aquest o, en cas que estigui associat a una línia de crèdit, si el seu ús pot comportar un augment significatiu del risc que l'ordenant pugui ser incapaç de fer front a la seva obligació de pagament.

3. En els supòsits que preveu l'apartat anterior, el proveïdor de serveis de pagament ha d'informar l'ordenant, en la forma convinguda, del bloqueig de l'instrument de pagament i dels motius per a això. Si és possible, aquesta comunicació s'ha de produir amb caràcter previ al bloqueig i, en cas contrari, immediatament després d'aquest, llevat que la comunicació d'aquesta informació resulti compromesa per raons de seguretat objectivament justificades o sigui contrària a qualsevol altra disposició normativa.

4. El proveïdor de serveis de pagament ha de desbloquejar l'instrument de pagament o l'ha de substituir per un altre de nou una vegada que hagin deixat d'existir els motius per bloquejar-ne la utilització. Això s'entén sense perjudici del dret de l'usuari a sol·licitar el desbloqueig en aquestes circumstàncies. El desbloqueig de l'instrument de pagament o la seva substitució per un de nou s'ha de fer sense cap cost per a l'usuari del servei de pagament.

Article 27. *Obligacions de l'usuari de serveis de pagament en relació amb els instruments de pagament.*

L'usuari de serveis de pagament habilitat per utilitzar un instrument de pagament ha de complir les obligacions següents:

a) utilitzar l'instrument de pagament de conformitat amb les condicions que en regulin l'emissió i utilització, en particular, quan rebí l'instrument de pagament, l'usuari ha de prendre totes les mesures raonables a fi de protegir els elements de seguretat personalitzats de què estigui proveït; i

b) en cas d'extraviament, sostracció o utilització no autoritzada de l'instrument de pagament, ho ha de notificar sense demores indegudes al proveïdor de serveis de pagament o a l'entitat que aquest designi, quan tingui coneixement d'això.

Article 28. Obligacions del proveïdor de serveis de pagament en relació amb els instruments de pagament.

El proveïdor de serveis de pagament emissor d'un instrument de pagament ha de complir les obligacions següents:

a) Assegurar-se que els elements de seguretat personalitzats de l'instrument de pagament només siguin accessibles per a l'usuari de serveis de pagament facultat per utilitzar l'instrument. En particular, ha de suportar els riscos que es puguin derivar de l'enviament a l'ordenant tant d'un instrument de pagament com de qualsevol element de seguretat personalitzat d'aquest.

b) Abstenir-se d'enviar instruments de pagament que no hagin estat sol·licitats, excepte en cas que s'hagi de substituir un instrument de pagament ja lliurat a l'usuari de serveis de pagament.

Aquesta substitució pot estar motivada per la incorporació a l'instrument de pagament de noves funcionalitats no expressament sol·licitades per l'usuari, sempre que en el contracte marc s'hagi previst aquesta possibilitat i la substitució es faci amb caràcter gratuït per al client.

c) Garantir que en tot moment estiguin disponibles mitjans adequats i gratuïts que permetin a l'usuari de serveis de pagament efectuar la comunicació indicada a l'article 27.b), o sol·licitar un desbloqueig d'acord amb el que disposa l'article 26.4. Sobre això, el proveïdor de serveis de pagament ha de facilitar, també gratuïtament, a l'usuari dels serveis, quan aquest ho requereixi, mitjans tals que li permetin demostrar que ha efectuat la comunicació esmentada, durant els 18 mesos següents a aquesta, i

d) Impedir qualsevol utilització de l'instrument de pagament una vegada efectuada la notificació a què es refereix l'article 27.b).

Article 29. Notificació d'operacions no autoritzades o d'operacions de pagament executades incorrectament.

1. Quan l'usuari de serveis de pagament tingui coneixement que s'ha produït una operació de pagament no autoritzada o executada incorrectament, l'ha de comunicar sense tardança injustificada al proveïdor de serveis de pagament, a fi de poder obtenir la rectificació d'aquest.

2. Llevat dels casos en què el proveïdor de serveis de pagament no hagi proporcionat o fet accessible a l'usuari la informació corresponent a l'operació de pagament, la comunicació a què es refereix l'apartat precedent s'ha de produir en un termini màxim de tretze mesos des de la data del càrrec o de l'abonament.

Quan l'usuari no sigui un consumidor, les parts poden pactar un termini inferior diferent del que preveu el paràgraf anterior.

Article 30. Prova de l'autenticació i execució de les operacions de pagament.

1. Quan un usuari de serveis de pagament negui haver autoritzat una operació de pagament ja executada o al·legui que aquesta es va executar de manera incorrecta, correspon al seu proveïdor de serveis de pagament demostrar que l'operació de pagament va ser autenticada, registrada amb exactitud i comptabilitzada, i que no es va veure afectada per una errada tècnica o qualsevol altra deficiència.

2. Als efectes del que estableix l'apartat anterior, el registre per part del proveïdor de serveis de la utilització de l'instrument de pagament no és suficient, necessàriament, per

demostrar que l'ordenant va autoritzar l'operació de pagament, ni que aquest va actuar de manera fraudulenta o va incomplir deliberadament o per negligència greu una o diverses de les seves obligacions d'acord amb l'article 27.

Article 31. Responsabilitat del proveïdor de serveis de pagament en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

Sense perjudici del que disposa l'article 29 d'aquesta Llei, i de les indemnitzacions per danys i perjudicis que puguin ser procedents d'acord amb la normativa aplicable al contracte subscrit entre l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament, en cas que s'executi una operació de pagament no autoritzada, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant li ha de tornar immediatament l'import de l'operació no autoritzada i, si s'escau, restablir en el compte de pagament en què s'hagi degut l'import esmentat l'estat que hauria existit si no s'hagués efectuat l'operació de pagament no autoritzada.

Article 32. Responsabilitat de l'ordenant en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

1. No obstant el que disposa l'article 31, l'ordenant ha de suportar, fins a un màxim de 150 euros, les pèrdues derivades d'operacions de pagament no autoritzades resultants de la utilització d'un instrument de pagament extraviat o sostret.

2. L'ordenant ha de suportar el total de les pèrdues que afronti com a conseqüència d'operacions de pagament no autoritzades que siguin fruit de la seva actuació fraudulenta o de l'incompliment, deliberat o per negligència greu, d'una o diverses de les seves obligacions d'acord amb l'article 27.

3. Llevat del cas d'actuació fraudulenta, l'ordenant no ha de suportar cap conseqüència econòmica per la utilització, després de la notificació a què es refereix l'article 27.b), d'un instrument de pagament extraviat o sostret.

4. Si el proveïdor de serveis de pagament no té disponibles mitjans adequats perquè es pugui notificar en tot moment l'extraviament o la sostracció d'un instrument de pagament, segons el que disposa l'article 28.1.c), l'ordenant no és responsable de les conseqüències econòmiques que es derivin de la utilització del dit instrument de pagament, excepte en cas que hagi actuat de manera fraudulenta.

Article 33. Devolució d'operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'aquest.

1. L'ordenant té dret a la devolució per part del seu proveïdor de serveis de pagament de la quantitat total corresponent a les operacions de pagament autoritzades, iniciades per un beneficiari o a través d'aquest, que hagin estat executades sempre que se satisfacin les condicions següents:

a) Quan es va donar l'autorització, aquesta no especificava l'import exacte de l'operació de pagament, i

b) L'import supera el que l'ordenant podia esperar raonablement tenint en compte les seves anteriors pautes de despesa, les condicions del seu contracte marc i les circumstàncies pertinents al cas.

A petició del proveïdor de serveis de pagament, l'ordenant ha d'aportar dades de fet referents a les condicions esmentades.

Als efectes dels càrrecs domiciliats, l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament poden convenir en el contracte marc que l'ordenant tingui dret a devolució del seu proveïdor de serveis de pagament, encara que no es compleixin les condicions per a la devolució previstes anteriorment.

2. A efectes de l'apartat 1, lletra b), anterior, l'ordenant no pot invocar motius relacionats amb el canvi de divisa quan s'hagi aplicat el tipus de canvi de referència acordat amb el seu proveïdor de serveis de pagament.

3. En tot cas, l'ordenant i el proveïdor de serveis de pagament poden convenir en el contracte marc que aquell no tingui dret a devolució si ha transmès directament el seu consentiment a l'ordre de pagament al proveïdor de serveis de pagament i sempre que el proveïdor o el beneficiari li hagin proporcionat o hagin posat a la seva disposició la informació relativa a la futura operació de pagament almenys amb quatre setmanes d'antelació a la data prevista.

Article 34. Sol·licituds de devolució per operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'aquest.

1. L'ordenant pot sol·licitar la devolució a què es refereix l'article 33 per una operació de pagament autoritzada iniciada per un beneficiari o a través d'aquest, durant un termini màxim de vuit setmanes comptades a partir de la data de càrrec dels fons en el seu compte.

2. En el termini de deu dies hàbils des de la recepció d'una sol·licitud de devolució, el proveïdor de serveis de pagament ha de tornar l'import íntegre de l'operació de pagament o bé justificar la seva denegació de devolució, i en aquest cas ha d'indicar els procediments de reclamació, judicials i extrajudicials, a disposició de l'usuari.

En el cas de càrrecs domiciliats, aquesta denegació no es pot produir quan l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament hagin convingut en el contracte marc el dret d'aquell a obtenir la devolució, fins i tot en el supòsit que no se satisfacin les condicions que per a això estableix l'article 33.1.

CAPÍTOL III

Execució d'una ordre de pagament

Secció 1a Ordres de pagament i imports transferits

Article 35. Recepció d'ordres de pagament.

1. El moment de recepció d'una ordre de pagament és aquell en què l'ordre és rebuda pel proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, amb independència que hagi estat transmesa directament per l'ordenant o indirectament a través del beneficiari.

Si el moment de la recepció no és un dia hàbil per al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, l'ordre de pagament es considera rebuda el dia hàbil següent. El proveïdor de serveis de pagament pot establir, i ho ha de posar en coneixement de l'ordenant, una hora màxima a partir de la qual qualsevol ordre de pagament que es rebí es considera rebuda el dia hàbil següent.

2. Si l'usuari de serveis de pagament que inicia l'ordre de pagament i el seu proveïdor acorden que l'execució de l'ordre de pagament comenci en una data específica o al final d'un període determinat, o bé el dia en què l'ordenant hagi posat fons a disposició del seu proveïdor de serveis de pagament, es considera que el moment de recepció de l'ordre a efectes de l'article 40 és el dia acordat. Si aquest dia no és un dia hàbil per al proveïdor de serveis de pagament, l'ordre de pagament es considera rebuda el dia hàbil següent.

Article 36. Rebuig d'ordres de pagament.

1. Si el proveïdor de serveis de pagament rebutja l'execució d'una ordre de pagament, ha de notificar a l'usuari de serveis de pagament aquesta negativa i, en la mesura del possible, els motius d'aquesta, així com el procediment per rectificar els possibles errors de fet que l'hagin motivat, llevat que una altra norma prohibeixi aquesta notificació.

La notificació s'ha de realitzar o s'ha de fer accessible de la manera convinguda com més aviat millor i, en qualsevol cas, dins el termini d'execució a què es refereix l'article 40.

El contracte marc pot contenir una clàusula que permeti al proveïdor de serveis de pagament cobrar despeses per aquesta notificació quan la negativa estigui objectivament justificada.

2. En cas que es compleixin totes les condicions fixades en el contracte marc entre l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament, aquest no es pot negar a executar una ordre de pagament autoritzada, amb independència que aquesta hagi estat iniciada, o bé per l'ordenant, o bé per un beneficiari o a través d'aquest, llevat que ho prohibeixi una disposició normativa.

3. Als efectes del que estableixen els articles 40 i 45, les ordres de pagament l'execució de les quals hagi estat rebutjada no es consideren rebudes.

Article 37. *Irrevocabilitat d'una ordre de pagament.*

1. L'usuari de serveis de pagament no pot revocar una ordre de pagament després de ser rebuda pel proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, llevat que s'especifiqui una altra cosa en aquest article.

2. Quan l'operació de pagament la iniciï el beneficiari o s'iniciï a través d'aquest, l'ordenant no pot revocar l'ordre de pagament una vegada que s'hagi transmès al beneficiari l'ordre de pagament o el seu consentiment perquè s'executi l'operació de pagament.

3. No obstant això, en els casos de càrrec domiciliat i sense perjudici dels drets de devolució que fixa aquesta Llei, l'usuari pot revocar una ordre de pagament com a molt tard al final del dia hàbil anterior al dia convingut per al càrrec dels fons en el compte de l'ordenant.

4. En cas que el moment de la recepció es correspongui amb una data prèviament acordada entre l'usuari de serveis de pagament que inicia l'ordre i el seu proveïdor de serveis de pagament, aquell pot revocar l'ordre de pagament com a molt tard al final del dia hàbil anterior al dia convingut.

5. Una vegada transcorreguts els terminis especificats als apartats 1 a 4 anteriors, l'ordre de pagament es pot revocar únicament si així s'ha convingut entre l'usuari de serveis de pagament i el seu proveïdor. En els casos indicats als apartats 2 i 3 anteriors és necessari, a més, l'acord del beneficiari. Si s'ha convingut així en el contracte marc, el proveïdor de serveis de pagament pot cobrar despeses per la revocació.

Article 38. *Imports transferits i imports rebuts.*

1. Amb caràcter general, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari i tots els possibles intermediaris que intervinguin en l'operació de pagament han de transferir la totalitat de l'import de l'operació de pagament i abstenir-se de deduir cap despesa de la quantitat transferida.

2. No obstant això, el beneficiari i el seu proveïdor de serveis de pagament poden acordar que aquest dedueixi les seves pròpies despeses de l'import transferit abans d'abonar-lo al beneficiari. En aquest cas, la quantitat total de l'operació de pagament, juntament amb les despeses, ha d'aparèixer separatament en la informació facilitada al beneficiari pel seu proveïdor de serveis de pagament.

3. Llevat del que preveu l'apartat anterior, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de garantir la recepció per part del beneficiari de la quantitat total de les operacions de pagament iniciades per l'ordenant. En el cas d'operacions de pagament iniciades pel beneficiari o realitzades a través d'aquest, el seu proveïdor de serveis de pagament li ha de garantir la recepció de l'import total de l'operació de pagament.

Secció 2a *Termini d'execució i data de valor*

Article 39. *Àmbit d'aplicació.*

1. Aquesta secció s'aplica a les operacions de pagament realitzades en euros, en què els dos proveïdors de serveis de pagament estiguin situats a la Unió Europea.

2. Les previsions que s'estableixin són aplicables així mateix a les restants operacions de pagament, llevat d'acord en contra entre l'usuari de serveis de pagament i el seu proveïdor de serveis de pagament. No obstant això, el que es disposi per a la data de valor de l'abonament en el compte de pagament del beneficiari i de disponibilitat dels fons, així

com per a la data de valor del càrrec en el compte de pagament de l'ordenant, s'hi ha d'aplicar en tot cas.

Sense perjudici d'això, quan l'usuari de serveis de pagament i el seu proveïdor de serveis de pagament acordin un termini d'execució superior al que preveu l'article 40, aquest termini, en les operacions de pagament intracomunitàries, no pot excedir els quatre dies hàbils a comptar del moment de la recepció de l'ordre.

Article 40. *Operacions de pagament a un compte de pagament.*

1. El proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant, després del moment de recepció de l'ordre de pagament d'acord amb l'article 35, s'ha d'assegurar que l'import de l'operació de pagament és abonat en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari, com a màxim al final del dia hàbil següent. No obstant això, el termini assenyalat es pot prolongar un dia hàbil per a les operacions de pagament iniciades en paper.

2. El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha d'establir la data de valor i de disponibilitat de la quantitat de l'operació de pagament en el compte de pagament del beneficiari després d'haver rebut els fons de conformitat amb l'article 43.

3. El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha de transmetre una ordre de pagament iniciada pel beneficiari o a través d'aquest al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant dins els terminis convinguts entre el beneficiari i el seu proveïdor de serveis de pagament, de manera que, pel que fa al càrrec domiciliat i a les operacions amb targetes, permeti l'execució del pagament en la data convinguda.

Article 41. *Beneficiaris no titulars de comptes de pagament en el proveïdor de serveis de pagament.*

Quan el beneficiari no sigui titular d'un compte de pagament en el proveïdor de serveis de pagament, el proveïdor de serveis de pagament que rebi els fons per al beneficiari els ha de posar a disposició d'aquest en el termini indicat a l'article 40.

Article 42. *Efectiu ingressat en un compte de pagament.*

Quan un consumidor ingressi efectiu en un compte de pagament en la moneda d'aquest compte de pagament, pot disposar de l'import ingressat des del mateix moment en què tingui lloc l'ingrés. La data de valor de l'ingrés és la del dia en què aquest es dugui a terme.

En cas que l'usuari de serveis de pagament no sigui un consumidor, es pot establir que es disposi de l'import ingressat com a màxim el dia hàbil següent al de la recepció dels fons. S'ha d'atorgar la mateixa data de valor als fons ingressats.

Article 43. *Data de valor i disponibilitat dels fons.*

1. La data de valor de l'abonament en el compte de pagament del beneficiari no pot ser posterior al dia hàbil en què l'import de l'operació de pagament es va abonar en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari.

El proveïdor de serveis de pagament del beneficiari s'ha d'assegurar que la quantitat de l'operació de pagament estigui a disposició del beneficiari immediatament després que aquesta quantitat hagi estat abonada en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari.

2. La data de valor del càrrec en el compte de pagament de l'ordenant no pot ser anterior al moment en què l'import de l'operació de pagament es carregui en el compte esmentat.

Secció 3a *Responsabilitat*

Article 44. *Identificadors únics incorrectes.*

1. Quan una ordre de pagament s'executi d'acord amb l'identificador únic, es considera correctament executada en relació amb el beneficiari especificat en l'identificador esmentat.

2. Si l'identificador únic facilitat per l'usuari de serveis de pagament és incorrecte, el proveïdor no és responsable de la no-execució o de l'execució defectuosa de l'operació de pagament.

No obstant això, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de fer esforços raonables per recuperar els fons de l'operació de pagament.

Si s'ha convingut així en el contracte marc, el proveïdor pot cobrar despeses a l'usuari del servei de pagament per la recuperació dels fons.

3. Quan l'usuari de serveis de pagament faciliti informació addicional a la requerida pel seu proveïdor per a l'execució correcta de les ordres de pagament, el proveïdor de serveis de pagament únicament és responsable, als efectes de la seva realització correcta, de l'execució d'operacions de pagament d'acord amb l'identificador únic facilitat per l'usuari de serveis de pagament.

Article 45. *No-execució o execució defectuosa.*

1. En el cas de les ordres de pagament iniciades per l'ordenant, el seu proveïdor de serveis de pagament és responsable davant aquell de l'execució correcta de l'operació de pagament fins al moment en què el seu import s'aboni en el compte del proveïdor de serveis de pagament del beneficiari. Produït aquest abonament, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari és responsable davant el beneficiari de l'execució correcta de l'operació.

En el cas d'operacions de pagament no executades o executades defectuosament, quan el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant sigui responsable d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, ha de tornar sense demora injustificada a l'ordenant la quantitat corresponent a l'operació i, si s'escau, restablir el saldo del compte de pagament a la situació en què hauria estat si no hagués tingut lloc l'operació de pagament defectuosa.

Quan el responsable, d'acord amb el que disposa el paràgraf primer d'aquest article, sigui el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari, aquest ha de posar immediatament a disposició del beneficiari la quantitat corresponent a l'operació de pagament, i, si s'escau, abonar la quantitat corresponent en el compte d'aquell.

En tot cas, quan una ordre de pagament procedent de l'ordenant no s'executi o s'executi defectuosament, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha d'intentar descobrir immediatament, amb la petició prèvia i amb independència de la seva responsabilitat d'acord amb aquest apartat, les dades relatives a l'operació de pagament i notificar a l'ordenant els resultats.

2. En el cas d'ordres de pagament iniciades pel beneficiari o a través d'aquest, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari és responsable de la transmissió correcta de l'ordre de pagament al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant. En aquests casos, quan l'operació no s'executi o s'executi de manera defectuosa, per causa imputable a ell, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha de reiterar immediatament l'ordre de pagament al proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant.

A més, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari és responsable davant el beneficiari de la gestió de l'operació de pagament. En particular ha de vetllar perquè, una vegada abonada en el seu compte la quantitat corresponent a l'operació de pagament, aquesta quantitat estigui a disposició del beneficiari immediatament després de produït l'abonament.

En el cas d'ordres de pagament iniciades pel beneficiari o a través d'ell, en què, d'acord amb el que preveuen els dos paràgrafs anteriors, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari no sigui responsable, la responsabilitat davant l'ordenant per les operacions de pagament no executades o executades incorrectament és del proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant. En aquests casos, el proveïdor de serveis de pagament de l'ordenant ha de tornar a aquest, segons el que sigui procedent i sense demora injustificada, la quantitat corresponent a l'operació de pagament no executada o executada de manera defectuosa i restablir el saldo del compte de pagament a la situació en què hauria estat si l'operació no hagués tingut lloc.

En tot cas, quan una ordre de pagament procedent del beneficiari no s'executi o s'executi defectuosament, el proveïdor de serveis de pagament del beneficiari ha d'intentar descobrir immediatament, amb la petició prèvia i amb independència de la seva

responsabilitat d'acord amb aquest apartat, les dades relatives a l'operació de pagament i notificar al beneficiari els resultats.

Article 46. *Indemnització addicional.*

Sense perjudici de les indemnitzacions addicionals que es puguin determinar de conformitat amb la normativa aplicable al contracte subscrit entre l'usuari de i el seu proveïdor, cada proveïdor de serveis de pagament és responsable davant el seu respectiu usuari de totes les despeses que, de conformitat amb el que disposa l'article 45, siguin de la seva responsabilitat, així com dels interessos que s'hagin pogut aplicar a l'usuari com a conseqüència de la no-execució o de l'execució defectuosa d'operacions.

Article 47. *Dret de reclamació.*

En cas que la responsabilitat d'un proveïdor de serveis de pagament d'acord amb l'article 45 sigui atribuïble a un altre proveïdor de serveis de pagament o a un intermediari, aquell pot repetir contra el proveïdor o intermediari responsable les possibles pèrdues ocasionades, així com les quantitats abonades. Això sense perjudici d'altres compensacions suplementàries que es puguin establir de conformitat amb els acords conclusos entre el proveïdor de serveis de pagament i els seus intermediaris, i la legislació aplicable als acords conclusos entre les dues parts.

Article 48. *Absència de responsabilitat.*

La responsabilitat establerta d'acord amb els capítols II i III d'aquest títol no s'aplica en cas de circumstàncies excepcionals i imprevisibles fora del control de la part que invoca acollir-se a aquestes circumstàncies, les conseqüències de les quals hagin estat inevitables malgrat tots els esforços en sentit contrari, o en cas que a un proveïdor de serveis de pagament se li apliquin altres obligacions legals.

CAPÍTOL IV

Protecció de dades

Article 49. *Protecció de dades.*

1. El tractament i la cessió de les dades relacionades amb les activitats a què es refereix aquesta Llei estan sotmesos al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. No és necessari el consentiment de l'interessat per al tractament per part dels sistemes de pagament i els proveïdors de serveis de pagament de les dades de caràcter personal que siguin necessàries per garantir la prevenció, investigació i descobriment del frau en els pagaments.

Així mateix, els subjectes als quals es refereix el paràgraf anterior poden intercanviar entre si, sense que necessitin el consentiment de l'interessat, la informació que sigui necessària per al compliment dels objectius esmentats.

3. De conformitat amb el que disposa l'article 5.5 de la Llei orgànica 15/1999, no és necessari informar l'afectat sobre el tractament i les cessions de dades a què es refereix l'apartat anterior.

CAPÍTOL V

Procediments de reclamació extrajudicial per a la resolució de litigis

Article 50. *Procediments de reclamació extrajudicial.*

1. Els proveïdors de serveis de pagament en les seves relacions amb els usuaris de serveis de pagament estan sotmesos als mecanismes que preveu la legislació sobre

protecció dels clients de serveis financers i, concretament, al que estableix l'article 29 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer.

En els casos en què els usuaris de serveis de pagament tinguin la condició de consumidor de conformitat amb el text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat mitjançant el Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, les parts poden acudir, quan així ho acordin, a l'arbitratge de consum que preveu el Reial decret 231/2008, de 15 de febrer, pel qual es regula el sistema arbitral de consum.

2. Els òrgans previstos en la legislació sobre protecció dels clients de serveis financers han de cooperar, en el cas de litigis transfronterers, amb els organismes competents de la resolució d'aquests conflictes en l'àmbit comunitari.

TÍTOL V

Règim sancionador

Article 51. *Règim sancionador.*

1. A les entitats de pagament que regula el títol II els és aplicable, amb les adaptacions que es determinin per reglament, el règim sancionador que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, així com el procediment sancionador establert per als subjectes que participen en els mercats financers.

2. Aquest règim inclou també les persones físiques o jurídiques que posseeixin una participació significativa en una entitat de pagament, de conformitat amb el que preveu l'apartat tres de l'article següent.

3. Tenen la consideració de normes d'ordenació i disciplina dels proveïdors de serveis de pagament a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 4 les disposicions que contenen els títols I (a excepció de l'article 5) i II d'aquesta Llei, les previstes als articles 18 i 19 del títol III, i l'article 50. El seu incompliment és sancionat, com una infracció greu, sempre que aquestes no tinguin caràcter ocasional o aïllat, d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988.

4. Les activitats que portin a terme els agents i les sucursals dels proveïdors de serveis de pagament autoritzats en un altre estat membre de la Unió Europea que siguin contràries al que estableixen els títols III i IV són sancionades de conformitat amb el que estableix aquest article.

Disposició addicional. *Règim aplicable als càrrecs o abonaments corresponents a operacions diferents de les de pagament.*

El que disposa l'article 43 s'aplica a les operacions diferents de les que preveu l'apartat 2 de l'article 1, l'abonament o càrrec de les quals es produeixi en comptes de pagament o en altres comptes a la vista mantinguts en entitats de crèdit.

En el cas de xecs o altres operacions subjectes a clàusula suspensiva, el que disposa l'article 43 només és aplicable quan s'hagi produït l'abonament en ferm en el compte del proveïdor de serveis de pagament.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori per al termini d'execució de determinades operacions de pagament.*

En relació amb el termini que estableix l'article 40.1, fins a l'1 de gener de 2012, l'ordenant i el seu proveïdor de serveis de pagament poden acordar un termini no superior a tres dies hàbils i, en el cas d'operacions originades i rebudes a Espanya, no superior a dos dies hàbils. No obstant això, els terminis assenyalats es poden prolongar un dia hàbil per a les operacions de pagament iniciades en paper.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori per als que prestin serveis de pagament.*

1. Els establiments de canvi de moneda que hagin estat autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior abans del 25 de desembre de 2007 han d'obtenir abans del 30 d'abril de 2011 l'autorització del ministre d'Economia i Hisenda per transformar-se en alguna de les entitats que preveu l'article 4.1, als efectes de poder continuar prestant serveis de pagament d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament. Les entitats que no hagin obtingut l'autorització en aquesta data han de cessar en la prestació de serveis de pagament.

No obstant això, la transformació en entitats de pagament dels establiments de canvi de moneda que estiguin autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior no requereix l'autorització prèvia si no se sol·licita l'ampliació de l'objecte social i sempre que l'entitat acreditada compleixen els requisits mínims que estableixen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament.

Les sol·licituds de creació d'establiments de canvi de moneda autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior que s'hagin presentat al Banc d'Espanya abans de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de tramitar d'acord amb les normes vigents en el moment de la sol·licitud i queden subjectes al règim transitori que preveu aquesta disposició.

2. Les persones jurídiques que abans del 25 de desembre de 2007 estaven fent activitats pròpies de les entitats de pagament les poden continuar fins al 30 d'abril de 2011. Després d'aquesta data, l'exercici d'aquestes activitats únicament és possible si han sol·licitat i obtingut l'autorització com alguna de les entitats que preveu l'article 4.1. Les persones jurídiques que no han obtingut l'autorització han de cessar en la prestació de serveis de pagament en la data esmentada o en el mes següent a la notificació de la denegació de l'autorització.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori per a determinats contractes.*

1. Els contractes que les entitats de crèdit que operin a Espanya tinguin subscrits amb la seva clientela, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, per a la regulació de les condicions en què ha de tenir lloc la prestació dels serveis de pagament a què es refereix aquesta Llei, continuen sent vàlids una vegada entri en vigor aquesta sense perjudici de l'aplicació, a partir d'aquest moment, i en cas que la contrapart sigui una persona física, de les condicions més favorables per al client que es puguin derivar de les seves normes.

2. Amb independència del que disposa l'apartat anterior, els contractes als quals es refereix l'apartat esmentat s'han d'adaptar al que preveu aquesta Llei en el termini de 12 mesos comptats des de la seva data d'entrada en vigor. Aquest termini és de 18 mesos per als contractes de targeta de crèdit o dèbit. Per a això, les entitats han de remetre als seus clients, a través del mitjà de comunicació pactat, les modificacions contractuals derivades de l'aplicació d'aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, a fi que puguin atorgar el seu consentiment als canvis introduïts. Aquest consentiment es considera tàcitament concedit si, transcorreguts tres mesos des de la recepció de la comunicació, el client no ha manifestat la seva oposició als canvis. És procedent la mateixa presumpció si el client sol·licita, transcorregut un mes des d'aquella recepció, un nou servei emparat en el contracte esmentat; aquestes circumstàncies, juntament amb la que s'indica al paràgraf següent, han de figurar, de manera preferent i destacada, en la comunicació personalitzada que l'entitat faci arribar al client.

Quan el client mostri la seva disconformitat amb les noves condicions establertes, pot resoldre, sense cap cost al seu càrrec, els contractes fins aleshores vigents.

3. El que disposen els apartats anteriors és així mateix aplicable, en els mateixos termes, als contractes que els establiments de canvi de moneda tinguin subscrits amb la seva clientela a fi de regular la gestió de transferències amb l'exterior i a les altres persones jurídiques que abans del 25 de desembre de 2007 estaven fent activitats pròpies de les entitats de pagament.

4. Els instruments de pagament, les ordres recurrents i els consentiments emesos abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, incloent-hi les domiciliacions de càrrecs, continuen sent vàlids i s'entenen en els termes acordats, fins i tot tàcitament, amb l'usuari dels serveis de pagament, llevat que aquest els modifiqui. Tot això sense perjudici de l'aplicació immediata de les condicions més favorables que es puguin derivar per a l'usuari de les normes d'aquesta Llei, sempre que aquell sigui una persona física, i de l'adaptació dels contractes que preveu l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei i, en particular, la Llei 9/1999, de 12 d'abril, per la qual es regula el règim jurídic de les transferències entre estats membres de la Unió Europea.

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment del que preveu aquesta Llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagin adoptat la forma d'anònimes, associacions o altres persones jurídiques i la constitució del Sindicat d'Obligacionistes.*

S'afegeix una disposició addicional a la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagin adoptat la forma d'anònimes, associacions o altres persones jurídiques i la constitució del Sindicat d'Obligacionistes, amb la redacció següent:

«Disposició addicional.

Aquesta Llei no és aplicable a les emissions de valors de les entitats públiques a les quals s'estengui el règim del deute de l'Estat.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

Es fa una nova redacció de les lletres e) i f) de l'article 52 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, en els termes següent:

«e) Els serveis de pagament, tal com es defineixen a l'article 1 de la Llei de serveis de pagament.

f) l'emissió i gestió d'altres mitjans de pagament, com ara targetes de crèdit, xecs de viatge o xecs bancaris, quan aquesta activitat no estigui recollida a l'apartat e).»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

S'afegeixen dues noves lletres k i l a l'article 2.1 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, en els termes següents:

«k. Les entitats de pagament.

l. Les empreses d'assessorament financer.»

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'hi introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.*

S'afegeix una lletra f) a l'apartat primer de la Disposició addicional primera de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona Directiva de coordinació bancària i s'hi introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, amb la redacció següent:

«f) Els restants serveis de pagament definits a l'article 1 de la Llei de serveis de pagament, amb les limitacions que a aquest efecte es puguin establir per reglament; en particular, els comptes de pagament que obrin queden subjectes a les mateixes condicions exigibles per als de les entitats de pagament.»

Disposició final setena. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagament i de liquidació de valors*

La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagament i de liquidació de valors queda modificada en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció del segon paràgraf de la lletra c) de l'article 2 en els termes següents:

«A aquests efectes, s'entenen per participants les entitats de crèdit segons la definició de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2006/48/CE i les empreses d'inversió segons la definició del punt 1 de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE, autoritzades per operar a l'espai econòmic europeu, el Tresor públic i els òrgans equivalents de les comunitats autònomes, i els ens pertanyents al sector públic dels enumerats a l'article 3 del Reglament (CE) núm. 3603/93, de 13 de desembre, pel qual s'estableixen definicions per a l'aplicació de les prohibicions a què es refereixen l'article 104 i l'apartat 1 de l'article 104 B del Tractat, així com qualsevol empresa l'administració principal de la qual es trobi fora de la Unió Europea i que tingui funcions que corresponguin a les de les entitats de crèdit o empreses d'inversió de la Unió Europea, que siguin acceptats com a membres del sistema, d'acord amb les normes reguladores d'aquest i siguin responsables davant aquest d'assumir obligacions financeres derivades del seu funcionament.»

Dos. Se suprimeix la lletra a) de l'article 8 relatiu als sistemes espanyols reconeguts, i es reordena la relació dels sistemes, compresos ara entre les lletres a) i i).

Tres. Es fa una nova redacció dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 17 en els termes següents:

«1. La gestió del Sistema Nacional de Compensació Electrònica l'ha d'assumir una societat anònima que ha de girar sota la denominació social de «Sociedad Española de Sistemas de Pago, Sociedad Anónima».

Aquesta societat ha d'actuar sota el principi d'equilibri financer i ha de tenir per objecte exclusiu:

a) Facilitar l'intercanvi, compensació i liquidació d'ordres de transferència de fons entre participants, tal com es defineixen a la lletra c) de l'article 2 d'aquesta Llei, siguin quins siguin els tipus de documents, instruments de pagament o transmissió de fons que motivin les ordres de transferència.

b) Facilitar la distribució, recollida i tractament de mitjans de pagament a les entitats de crèdit.

c) Prestar serveis tècnics i operatius complementaris o accessoris de les activitats esmentades a les lletres a) i b) anteriors, així com qualssevol altres requerits perquè la societat col·labori i coordini les seves activitats en l'àmbit dels sistemes de pagament.

d) Les altres que li encomani el Govern, amb l'informe previ del Banc d'Espanya.

La societat pot participar en els restants sistemes que regula aquesta Llei, sense que pugui assumir riscos aliens als derivats de l'activitat que constitueix el seu objecte exclusiu. El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya, ha d'establir les activitats d'intermediació financera que la societat pot dur a terme i que siguin necessàries per a l'exercici de les seves funcions.

En el marc del seu objecte social, la societat pot establir amb altres organismes o entitats que duguin a terme funcions anàlogues, dins o fora del territori nacional, les relacions que estimi convenients per exercir al millor desenvolupament de les funcions que li competeixen, i assumir la gestió d'altres sistemes, o serveis de finalitat anàloga, diferents del Sistema Nacional de Compensació Electrònica esmentat.

2. La societat ha d'establir les normes bàsiques de funcionament dels sistemes que gestioni, incloent-hi el règim d'adhesió a aquests, les condicions que regulin les ordres cursades als sistemes esmentats i el moment en què aquestes s'entenen acceptades, així com els procediments de compensació d'aquestes i els mitjans de cobertura de les obligacions que assumeixin els participants. El Banc d'Espanya, atenent els riscos que comporti en el processament i la liquidació dels pagaments, pot fixar límits a la quantia de les ordres de transferència de fons que es puguin cursar a través d'un determinat sistema, i establir, si s'escau, els cursos adequats per a aquestes. La societat pot acceptar, administrar i executar les garanties a constituir, si s'escau, en els sistemes que gestioni, portar els registres de les operacions i garanties i, en general, realitzar tots els actes de disposició i administració que siguin necessaris o adequats per al seu millor funcionament.

3. La supervisió de la societat l'ha d'exercir el Banc d'Espanya, al qual correspon autoritzar, amb caràcter previ a la seva adopció pels òrgans corresponents de la societat, els estatuts socials i les seves modificacions, així com les normes bàsiques de funcionament dels sistemes i serveis que gestioni. En el cas de les normes bàsiques relatives als serveis complementaris o accessoris a què es refereix la lletra c de l'apartat 1, i de les restants instruccions que regulin l'operativa dels sistemes i serveis gestionats per la societat, aquesta les ha de comunicar al Banc d'Espanya amb la màxima brevetat possible després de la seva adopció, i poden entrar en vigor una vegada transcorregut el termini que determini el Banc d'Espanya, sense haver mostrat la seva oposició.»

Disposició final vuitena. *Modificació del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article setzè del Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, en els termes següents:

«En cas de concurs, mentre es mantingui vigent l'acord de compensació contractual, hi és aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'article 61.2 de la Llei concursal. Si l'acord es resol després de la declaració de concurs, hi és aplicable el que estableix l'article 62.4 de la Llei concursal.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors.*

La Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors queda modificada en els termes següents:

U. S'afegeix un nou paràgraf a l'article 8 amb el tenor literal següent:

«Quan hi sigui aplicable la Llei de serveis de pagament, les disposicions en matèria d'informació que conté l'article 7.1 d'aquesta Llei, a excepció del que estableix el paràgraf 2 apartats c) a g), el que disposa el paràgraf 3, apartats a), b) i

e) i l'inclòs al paràgraf 4, apartat b), s'han de substituir pel que estableix l'article 18 (transparència de les condicions i dels requisits d'informació aplicables als serveis de pagament) de la Llei de serveis de pagament i les seves disposicions de desplegament, en els termes que s'hi estableixin.»

Dos. Es deroga l'article 12.

Disposició final desena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament al mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE, per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 13 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO